

Uw socialezekerheidsrechten

in Finland

De informatie in deze gids is opgesteld en bijgewerkt in nauwe samenwerking met de nationale correspondenten van het EU-systeem voor informatie over de nationale socialezekerheidsstelsels MISSOC (Mutual Information System on Social Protection). Meer informatie over het MISSOC-netwerk is te vinden op:
<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=nl&catId=815>.

Deze gids geeft een algemeen overzicht van de regelingen op het gebied van de sociale zekerheid in de desbetreffende landen. Aanvullende informatie kan worden verkregen uit andere MISSOC-publicaties, die allemaal op bovengenoemde MISSOC-webpagina te vinden zijn. U kunt ook contact opnemen met de bevoegde autoriteiten en instellingen die staan vermeld in de lijst van de bijlage bij deze gids.

De Europese Commissie noch enige namens de Commissie handelende persoon aanvaardt welke aansprakelijkheid dan ook voor de wijze waarop de informatie in deze publicatie wordt gebruikt.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk I: Inleiding, organisatie en financiering	4
Inleiding	4
Het sociale zekerheidsstelsel	4
Financiering	5
Hoofdstuk II: Gezondheidszorg	6
Wie komt in aanmerking voor gezondheidszorg?	6
Wat wordt er gedekt?	6
Wat moet u doen om gezondheidszorg te verkrijgen?	7
Hoofdstuk III: Uitkeringen bij ziekte	10
Wie komt in aanmerking voor een ziekte-uitkering?	10
Wat wordt er gedekt?	10
Wat moet u doen om een ziekte-uitkering te krijgen?	10
Hoofdstuk IV: Moeder- en vaderschapsuitkeringen	12
Wie komt in aanmerking voor een moeder- of vaderschapsuitkering?	12
Wat wordt er gedekt?	12
Wat moet u doen om een moeder- of vaderschapsuitkering te krijgen?	13
Hoofdstuk V: Uitkeringen bij invaliditeit	14
Wie komt in aanmerking voor een invaliditeitspensioen?	14
Wat wordt er gedekt?	15
Wat moet u doen om een invaliditeitspensioen te krijgen?	16
Hoofdstuk VI: Ouderdomspensioenen en -uitkeringen	17
Wie komt in aanmerking voor een ouderdomspensioen?	17
Wat wordt er gedekt?	17
Wat moet u doen om een ouderdomsuitkering te krijgen?	19
Hoofdstuk VII: Uitkeringen aan nabestaanden	20
Wie komt in aanmerking voor een nabestaandenpensioen?	20
Wat wordt er gedekt?	21
Wat moet u doen om een nabestaandenpensioen te krijgen?	21
Hoofdstuk VIII: Uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten	23
Wie komt in aanmerking voor uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten?	23
Wat wordt er gedekt?	24
Wat moet u doen om een uitkering i.v.m. een arbeidsongeval en beroepsziekte te krijgen?	24
Hoofdstuk IX: Gezinstoelagen	26
Wie komt in aanmerking voor een gezinstoelage?	26
Wat wordt er gedekt?	26
Wat moet u doen om een gezinstoelage te krijgen?	27
Hoofdstuk X: Werkloosheid	28
Wie komt in aanmerking voor een werkloosheidsuitkering?	28
Wat wordt er gedekt?	29
Wat moet u doen om een werkloosheidsuitkering te krijgen?	29
Hoofdstuk XI: Sociale minima	31
Wie komt in aanmerking voor een bijstandsuitkering?	31
Wat wordt er gedekt?	32
Hoe vraagt u een bijstandsuitkering aan?	32
Hoofdstuk XII: Langdurige zorg	33
Wie komt in aanmerking voor langdurige zorg?	33
Wat wordt er gedekt?	33
Wat moet u doen om langdurige zorg te krijgen?	34
Bijlage: Nuttige adressen en sites	35

Hoofdstuk I: Inleiding, organisatie en financiering

Inleiding

In Finland vallen alle ingezetenen onder socialezekerheidsregelingen die betrekking hebben op basispensioenen (volkspensioenen en gegarandeerd pensioen), ziekte- en zwangerschapsuitkeringen en gezinstoelagen. Bovendien hebben alle werkenden recht op arbeidsgerelateerde uitkeringen, zoals bedrijfspensioenen en uitkeringen bij werkloosheid, arbeidsongevallen en beroepsziekten. Alle ingezetenen van een gemeente hebben toegang tot medische zorg en sociale diensten.

Het Finse wettelijke pensioenstelsel omvat het bedrijfspensioenstelsel en het volkspensioenstelsel. Onder de prestaties van beide stelsels vallen invaliditeitspensioenen, nabestaandenpensioenen en ouderdompensioenen.

Het bedrijfspensioen is bedoeld om een werknemer of zelfstandige een levensstandaard te garanderen die overeenstemt met die tijdens zijn arbeidsleven. Het bedrijfspensioenstelsel is op verschillende wetten gebaseerd. De belangrijkste wet is de Bedrijfspensioenwet (TyEL), die van toepassing is op werknemers uit de particuliere sector. Dit betreft 60 % van alle werknemers. Voor zelfstandigen, zeelieden, boeren en ambtenaren bestaat aparte pensioenwetgeving.

Volkspensioenen en gegarandeerde pensioenen bieden een minimuminkomen aan gepensioneerden die uit andere bronnen geen of slechts een gering pensioen ontvangen. Het volkspensioen neemt af naarmate de betrokkene een hoger bedrag van het bedrijfspensioen ontvangt, en vanaf een bepaald bedrag aan bedrijfspensioen wordt geen volkspensioen meer uitgekeerd. Ook is elk ander pensioeninkomen van invloed op het bedrag van het gegarandeerde pensioen.

In Finland bestaan zeer weinig vrijwillige aanvullende verzekeringsstelsels, aangezien alle werknemers en zelfstandigen onder het bedrijfspensioenstelsel vallen. Het bedrijfspensioenstelsel kent geen maximum voor het inkomen waarop het pensioen gebaseerd is, en geen bovengrens voor het pensioenbedrag.

Tegen beslissingen in verband met sociale zekerheid kan beroep worden aangetekend. Hoe en bij welke instantie voor de diverse uitkeringen beroep kan worden aangetekend, wordt in de volgende hoofdstukken uiteengezet.

Het sociale zekerheidsstelsel

Het ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid (*Sosiaali-ja terveystoiministeriö*) is in Finland verantwoordelijk voor de sociale zekerheid.

Bij de tenuitvoerlegging van de sociale zekerheid zijn verschillende instanties betrokken. Een bijzonderheid van het stelsel is dat bepaalde onderdelen van de sociale zekerheid door particuliere verzekeringsmaatschappijen worden beheerd.

De Sociale Verzekeringsinstelling (*Kansaneläkelaitos*, afgekort *Kela*) is een onafhankelijk publiekrechtelijk orgaan dat het algemene socialezekerheidsstelsel voor in Finland woonachtige personen beheert. Administratief gezien staat deze instelling onder controle van het Finse parlement. De plaatselijke overheden zijn verantwoordelijk voor de dienstverlening met betrekking tot gezondheidszorg.

De bedrijfspensioenverzekeringen voor werknemers in de particuliere sector zijn in handen van speciaal daartoe gemachtigde pensioenverzekeringsinstellingen, pensioenfondsen en pensioenstichtingen. De coördinerende instantie voor bedrijfspensioenstelsels is het Fins Pensioencentrum, *Eläketurvakeskus* (ETK). Deze instelling is ook bevoegd voor internationale pensioen- en verzekeringsaangelegenheden. Toezicht op de verzekerings- en pensioeninstellingen wordt uitgeoefend door de Autoriteit voor Financieel Toezicht.

De pensioenverzekeringen van staatsambtenaren en van plaatselijke ambtenaren worden beheerd door *Keva*.

De verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten voor werknemers uit de particuliere sector wordt beheerd door de instellingen voor ongevallenverzekering. De ongevallenverzekering voor staatsambtenaren wordt verzorgd door het ministerie van Financiën. De Federatie van ongevallenverzekeraars is het publieke orgaan dat belast is met kwesties die onder de ongevallenverzekering vallen. Dit orgaan fungeert met name als orgaan van de woon- of verblijfplaats uit hoofde van de internationale verplichtingen van Finland.

De Sociale Verzekeringsinstelling (*Kela*) is verantwoordelijk voor de basisvoorziening bij werkloosheid. Werkloosheidsfondsen beheren, voornamelijk in samenwerking met de vakverenigingen, de inkomensgekoppelde uitkering bij werkloosheid. De werknemers zijn niet verplicht om zich bij deze fondsen aan te sluiten.

Financiering

Gezinstoelagen worden gefinancierd door de staat. Arbeidsmarktondersteuning wordt half door de staat en half door de lokale overheden betaald. Werkloosheidsuitkeringen worden gefinancierd uit overheidsmiddelen, de door werkgevers en werknemers betaalde werkloosheidspremies en de premies van leden van werkloosheidsfondsen; het basisdeel wordt door de staat gefinancierd. De plaatselijke overheden financieren de diensten voor gezondheidszorg uit de plaatselijke belastingen en de betalingen van de gebruikers. Daarnaast betaalt de staat aan de plaatselijke overheden een bijdrage ter financiering van sociale en gezondheidszorg. De pensioenen worden gefinancierd uit de verzekeringspremies van de werkgevers en de werknemers. De staat subsidieert de pensioenregelingen voor boeren, zeevarenden en zelfstandigen. De volkspensioenen en gegarandeerde pensioenen worden gefinancierd door de staat. Aan de financiering van de ziektekostenverzekering dragen zowel zelfstandigen, werkgevers, verzekerden als de staat bij. De ongevallenverzekering wordt gedekt door verzekeringspremies die door de werkgevers worden betaald.

Hoofdstuk II: Gezondheidszorg

Wie komt in aanmerking voor gezondheidszorg?

De basisverantwoordelijkheid voor het aanbieden van medische zorg berust bij de lokale overheden. Alle ingezetenen van een gemeente kunnen aanspraak maken op gezondheidszorg. De openbare gezondheidszorgdiensten worden aangevuld door particuliere medische zorg.

Zelfs als ze niet permanent in Finland wonen, zijn werknemers en zelfstandigen onder bepaalde voorwaarden toch verzekerd.

Wat wordt er gedekt?

Openbare gezondheidszorg

In de wet is vastgelegd welke diensten door de plaatselijke overheden moeten worden geleverd. De plaatselijke overheid kan deze diensten zelf of samen met andere plaatselijke overheden verlenen, of ze bij een andere gemeente of publieke dan wel particuliere dienstverlener inkopen. De door de plaatselijke overheden geleverde diensten omvatten gezondheidsvoorlichting en bezoeken, medische behandelingen, revalidatie (die niet onder een ander systeem valt), geestelijke gezondheidszorg, ziekenvervoer, tandheelkundige zorg, verwijzingsadviezen, schoolgezondheidsdiensten, gezondheidszorg voor studenten, beroepsgezondheidszorg, alsmede bevolkingsonderzoeken en screenings.

Ziektekostenverzekering

Het ziekteverzekeringstelsel dekt de kosten van geneesmiddelenverstrekkingen in de poliklinieken en de reiskosten die met een ziekte verband houden, en verstrekt ook uitkeringen wegens ziekte, moederschap en vaderschap.

De ziektekostenverzekering vergoedt ook particuliere medische zorg, met name een gedeelte van de honoraria van particuliere artsen, de kosten van particuliere ziekenhuisopname en zorg, met inbegrip van tandheelkundige zorg, behandeling en fysiotherapie, psychologisch onderzoek en laboratoriumonderzoek.

Speciale voedingsmiddelen die zijn voorgeschreven bij de behandeling van bepaalde ernstige ziekten alsmede de kosten van de bij de behandeling van chronische huidziekten gebruikte zalf, worden ook vergoed.

Vervoerskosten worden per rit vergoed na aftrek van de vaste eigen bijdrage. Dit kan een reis zijn van een patiënt om een behandeling te ondergaan of van medisch specialisten om een patiënt te bezoeken. Als de reiskosten gedurende een kalenderjaar hoger zijn dan een bepaald jaarlijks bedrag, wordt het bedrag boven deze bijdrage volledig vergoed.

Wat moet u doen om gezondheidszorg te verkrijgen?

Openbare gezondheidszorg

De diensten van de openbare gezondheidszorg worden hoofdzakelijk georganiseerd door de gezondheidscentra en de ziekenhuizen. De gezondheidscentra zijn allereerst bedoeld voor de inwoners van de betrokken gemeente. De gezondheidscentra verlenen behandelingen op het niveau van de huisarts. De arts van het gezondheidscentrum of een particuliere arts verwijst indien nodig patiënten naar een ziekenhuisspecialist. In noodgevallen wordt de patiënt ook zonder verwijzing van de huisarts in een ziekenhuis opgenomen.

Patiënten kunnen ook buiten hun eigen gemeente naar een gezondheidscentrum als zij regelmatig of langdurig in een andere gemeente verblijven, bijvoorbeeld vanwege werk, vrijetijdsbesteding, familie of een andere, vergelijkbare reden. Ten minste drie weken vóór het eerste bezoek moet de patiënt het gezondheidscentrum in de andere gemeente in kennis stellen van zijn/haar zorgbehoeften. Daarnaast moet hij/zij een zorgplan hebben, dat is opgesteld door het gezondheidscentrum van de gemeente waar de patiënt vandaan komt: in dit plan worden de diensten genoemd waar de patiënt in een ander gezondheidscentrum recht op heeft. Het zorgplan is verplicht voor niet-spoedeisende zorg. In dringende gevallen kan altijd een beroep worden gedaan op de dienstverlening in welke gemeente dan ook.

Verder kan de patiënt één keer per jaar van centrum wisselen binnen de eigen gemeente of de samenwerkingsregio. Hij/zij moet dit drie weken vóór het eerste bezoek aan het nieuwe centrum doorgeven aan het oude én het nieuwe centrum. Er kan ook gekozen worden voor de speciale gezondheidszorgunit binnen een zogeheten zorgregio, die bestaat uit een aantal ziekenhuisdistricten. De patiënt kiest deze unit in overleg met de verwijzend arts.

Eerste hulp wordt direct aan de patiënt verleend. De termijnen voor het uitvoeren van niet-spoedeisende hulp worden wettelijk bepaald. De gezondheidscentra moeten gedurende de openingstijden direct bereikbaar zijn. De behandeling die de patiënt nodig heeft kan vaak al telefonisch worden beoordeeld. Dit kan worden gedaan door een gezondheidswerker die geen arts is. Mocht worden geoordeeld dat een bezoek aan een gezondheidscentrum noodzakelijk is, dan moet dit bezoek binnen drie dagen na het telefoongesprek plaatsvinden. De eerste behandeling in het gezondheidscentrum vindt normaliter al bij het eerste bezoek van de patiënt plaats. Als dit onmogelijk is, moet de behandeling uiterlijk binnen drie maanden worden aangeboden. In het ziekenhuis moet binnen drie weken na ontvangst van de verwijzing van de patiënt worden bekeken welke zorg noodzakelijk is. Als uit onderzoek blijkt dat de patiënt moet worden behandeld in het ziekenhuis, moet deze behandeling binnen zes maanden na de diagnosestelling beginnen. Behandelingen op het gebied van de geestelijke gezondheidszorg die nodig worden geacht voor kinderen en jongeren, moeten binnen drie maanden plaatsvinden. Iedere tandheelkundige behandeling die nodig wordt geacht, moet binnen een redelijke termijn worden uitgevoerd, uiterlijk binnen zes maanden.

Voor gebruikmaking van een gezondheidscentrum wordt doorgaans een forfaitaire vergoeding in rekening gebracht. De patiënt die poliklinisch in een ziekenhuis wordt behandeld, betaalt een forfaitaire vergoeding per consult; de patiënt die in een ziekenhuis is opgenomen betaalt een forfaitaire vergoeding per dag. Voor poliklinische chirurgische zorg is er ook een forfaitaire vergoeding. Langdurig opgenomen patiënten betalen een hoofdzakelijk op hun inkomen gebaseerde vergoeding.

Patiënten die in de loop van 12 maanden al een bepaald bedrag hebben betaald, hoeven in de daaropvolgende 12 maanden niets meer te betalen. Bij een kort verblijf in een verplegingsinstelling (minder dan drie maanden) kan echter een forfaitaire vergoeding in rekening worden gebracht.

Een verzoek tot herziening van een factuur voor gezondheidszorg kan worden ingediend bij de plaatselijke commissie voor gezondheidszorg dan wel het analoge orgaan, of bij het orgaan dat de gespecialiseerde zorg heeft gelast. Dit verzoek moet binnen 14 dagen nadat de factuur betrokkene heeft bereikt, schriftelijk worden ingediend.

Over andere aangelegenheden betreffende gezondheidszorg of ziekenhuisverpleging dan wel de omgang met de patiënt, kan deze een klacht indienen bij de directeur van het gezondheidscentrum of het ziekenhuis. Ook kan de patiënt een klacht indienen bij de autoriteiten voor toezicht op medische instellingen en ziekenhuizen.

Ziektekostenverzekering

Vergoeding van gemaakte kosten door de Sociale Verzekeringsinstelling geschiedt aan de hand van een tarievenschema. Bij artsenhonoraria wordt 60 % van het standaardtarief vergoed. Volgens een tarievenschema worden de kosten van onderzoeken en behandelingen vergoed tot 75 % van de kosten die de eigen bijdrage van de patiënt te boven gaan. In de praktijk bedraagt de vergoeding echter een kleiner deel van de werkelijke kosten.

De tandartshonoraria, de onderzoeken en de geneesmiddelen die door tandartsen worden voorgeschreven, alsmede de vervoerskosten, worden vergoed volgens dezelfde regels als voor de handelingen die door een arts worden voorgeschreven en uitgevoerd.

De ziektekostenverzekering vergoedt geheel of gedeeltelijk alle door een arts voor de behandeling van een ziekte of kwaal voorgeschreven geneesmiddelen. De vergoeding van geneesmiddelen is in drie categorieën verdeeld. De vergoeding wordt per product berekend in een percentage van de farmaceutische kosten. De patiënt betaalt een vast bedrag als eigen bijdrage voor producten in de hogere speciale vergoedingscategorie. Er is geen vaste eigen bijdrage per geneesmiddel voor producten uit de basiscategorie en de lagere speciale vergoedingscategorie.

Voor door een arts voorgeschreven geneesmiddelen wordt een basisbedrag vergoed van 42 % van de kosten van de geneesmiddelen. Bij bepaalde ernstige en chronische ziekten worden de kosten van geneesmiddelen voor 72 of 100 % vergoed, na aftrek van de eigen bijdrage. De door een patiënt te betalen kosten van geneesmiddelen zijn per jaar beperkt tot een bepaalde limiet. Voor alle kosten voor geneesmiddelen boven deze limiet betaalt men per geneesmiddel een eigen bijdrage.

De vergoeding van ziektekosten moet worden aangevraagd binnen zes maanden na betaling van de kosten of honoraria.

Tegen beslissingen inzake de ziektekostenverzekering kan altijd beroep worden aangetekend. Het beroep wordt ingediend bij het kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling of bij het bedrijfsfonds dat de beslissing heeft genomen, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als het betrokken orgaan de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor sociale verzekeringen. Tegen een beschikking van deze

commissie kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk III: Uitkeringen bij ziekte

Wie komt in aanmerking voor een ziekte-uitkering?

Alle ingezetenen van 16 tot 67 jaar en niet-ingezeten werknemers of zelfstandigen die ten minste vier maanden in Finland werken, zijn verzekerd. De aanspraak op ziekgeld begint op de dag waarop de ziekte negen werkdagen heeft geduurd, met uitzondering van de dag waarop de betrokkene ziek werd. Het ziekgeld wordt tot ten hoogste 300 werkdagen uitgekeerd.

Wat wordt er gedekt?

Doorbetaling bij ziekte

Als de arbeidsrelatie ten minste één maand heeft geduurd, betaalt de werkgever gedurende de eerste negen dagen het volledige salaris. Als de arbeidsrelatie minder dan een maand geduurd heeft, wordt 50 % van het salaris doorbetaald. Op grond van collectieve overeenkomsten betalen de meeste werkgevers het volledige salaris gedurende de eerste één à twee maanden.

Uitkeringen bij ziekte

De hoogte van de uitkering bij ziekte (daggeld) hangt af van het opgegeven en vastgestelde jaarinkomen van de betrokkene of wordt vastgesteld op basis van zijn inkomen over het laatste halfjaar. Het daggeld stijgt naarmate het jaarinkomen van de betrokkene stijgt.

Een speciale ziekte-uitkering wordt betaald aan ouders die verantwoordelijk zijn voor de zorg en revalidatie van hun kind onder de 16 jaar dat in het ziekenhuis is opgenomen.

Het ziekgeld wordt aangemerkt als belastbaar inkomen. Bij de inkomenstoets wordt rekening gehouden met de overige inkomsten van de verzekerde en zijn/haar partner.

Revalidatietoelage

Een revalidatietoelage wordt gedurende de periode van de revalidatie verstrekt, indien het doel van de revalidatie is de betrokkene in staat te stellen actief tewerkgesteld te blijven, terug te keren naar de werkzaamheden of te starten op de arbeidsmarkt. Het bedrag van de revalidatietoelage wordt gewoonlijk op dezelfde wijze vastgesteld als het bedrag van het onder het ziektekostenverzekeringstelsel uitgekeerde ziekgeld.

Wat moet u doen om een ziekte-uitkering te krijgen?

Aanvragen voor de genoemde uitkeringen moeten worden ingediend bij het plaatselijke kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling of bij het bedrijfsfonds.

Aanvragen voor revalidatie en voor de revalidatietoelage moeten worden ingediend bij het plaatselijke kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling. Met uitzondering van

facultatieve revalidatieprogramma's kunnen eventuele beroepen tegen de desbetreffende beschikking worden ingediend bij de beroepscommissie voor sociale verzekeringen; tegen de beschikking van deze commissie kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk IV: Moeder- en vaderschapsuitkeringen

Wie komt in aanmerking voor een moeder- of vaderschapsuitkering?

Alle permanente ingezetenen komen in aanmerking voor ouderschapstoelagen. Ook niet-ingezetenen werknemers of zelfstandigen die ten minste vier maanden in Finland werken, vallen direct onder deze regeling.

Zowel de moeder (moederschapstoelage, *äitiysraha*, en ouderschapstoelage, *vanhempainraha*) als de vader (vaderschapstoelage, *isyysraha*, en ouderschapstoelage, *vanhempainraha*) moet ten minste 180 dagen in Finland hebben gewoond direct voorafgaande aan de verwachte bevallingsdatum.

Voor het recht op uitkeringen in natura (verstrekkingen) geldt geen wachttijd.

Wat wordt er gedekt?

De moederschapsuitkering wordt aan de moeder betaald gedurende de eerste 105 dagen. Het recht op de moederschapsuitkering vangt aan tussen de 50 tot 30 werkdagen voor de verwachte datum van de geboorte. De ouderschapsuitkering wordt de volgende 158 werkdagen betaald aan de moeder of aan de vader, indien deze laatste thuis blijft om voor het kind te zorgen. De ouderschapsuitkering kan niet gelijktijdig aan beide ouders betaald worden. Ook ouders die een kind dat jonger is dan 7 jaar adopteren, krijgen een ouderschapsuitkering.

Een aanstaande moeder heeft gedurende haar zwangerschap recht op een bijzondere moederschapsuitkering indien zij in verband met haar werk of haar arbeidsomstandigheden blootgesteld is aan chemische stoffen, straling, of besmettelijke ziekten die geacht worden een nadelige invloed te hebben op de ongeboren baby of op het verloop van de zwangerschap. Het voorgaande is alleen van toepassing indien zij niet kan worden overgeplaatst naar andere werkzaamheden.

Na de bevalling kan de vader een uitkering en vaderschapsverlof van maximaal 18 werkdagen aanvragen. Deze dagen moet hij in vier keer opnemen in de periode dat de moederschaps- en ouderschapsuitkering wordt uitgekeerd. Het recht op een vaderschapsuitkering wordt met 1 à 12 werkdagen verlengd indien de vader een ouderschapsuitkering heeft ontvangen in de 12 laatste werkdagen van de periode van deze uitkering.

Het bedrag van de moederschaps- en de ouderschapsuitkering is gelijk aan het bedrag van het ziekengeld. Een ouder kan een bijzondere verzorgingstoelage ontvangen indien hij/zij deelneemt aan de zorg of de revalidatie van zijn/haar kind van jonger dan 16 jaar in een ziekenhuis of, in bijzondere omstandigheden, thuis. Deze bijzondere verzorgingstoelage wordt gewoonlijk per kalenderjaar voor maximaal 60 werkdagen per kind betaald. Het bedrag van de bijzondere verzorgingstoelage is gelijk aan het bedrag van het ziekengeld.

Hoogte van de uitkeringen

De uitkering per dag stijgt naarmate het jaarinkomen van de betrokkene stijgt. Er is een minimumuitkering vastgesteld.

Uitkeringen in natura

Medische keuringen in zwangerschaps- en kindercentra tijdens en na de zwangerschap zijn gratis.

Wat moet u doen om een moeder- of vaderschapsuitkering te krijgen?

Aanvragen voor de genoemde uitkeringen moeten worden ingediend bij het plaatselijke kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling of bij het bedrijfsfonds. Het verzoek voor de moederschapsuitkering moet twee maanden voor de verwachte datum van de bevalling worden ingediend, voor de vaderschapsuitkering twee maanden voor de gewenste datum van ingang van de uitkering. De aanvragen voor een ouderschapsuitkering moeten een maand voor de gewenste ingang van uitkering worden ingediend.

Tegen beslissingen inzake de ziektekostenverzekering kan beroep worden aangetekend. Het beroep moet worden ingediend bij het kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling dat de beslissing heeft genomen, of bij het bedrijfsfonds, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als het betrokken orgaan de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor sociale verzekeringen. Tegen een beschikking van deze commissie kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk V: Uitkeringen bij invaliditeit

Wie komt in aanmerking voor een invaliditeitspensioen?

Invaliditeitsuitkeringen zijn grotendeels onderdeel van de pensioenverzekering.

Er bestaat in Finland een duaal systeem:

- een uit premies gefinancierd verzekeringsstelsel (bedrijfspensioen, *Työeläke*) voor alle economisch actieve personen (werknemers, zelfstandigen, boeren) van 18 tot 68 jaar;
- een uit belastingen gefinancierd universeel stelsel (volkspensioen, *Kansaneläke*, en gegarandeerd pensioen, *Takuueläke*) dat alle ingezetenen van 16 tot 65 jaar een minimumpensioen garandeert.

Deze pensioenregelingen zijn geïntegreerd en wanneer het bedrijfspensioen een bepaald maximum te boven gaat, wordt geen volkspensioen of gegarandeerd pensioen uitgekeerd.

Om aanspraak te kunnen maken op een volkspensioen of gegarandeerd pensioen, moet men drie jaar in Finland woonachtig zijn na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar. Wanneer iemand niet drie jaar in Finland woonachtig is geweest, worden de perioden dat hij of zij woonachtig was in andere EU-lidstaten, IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland ook in aanmerking genomen. Er geldt echter altijd het vereiste dat de betrokkene één jaar in Finland moet hebben gewoond.

Voor werknemers geldt voor het recht op een bedrijfspensioen geen wachttijd. Zelfstandigen moeten ten minste vier maanden als zodanig werkzaam zijn geweest.

Zowel in het volkspensioenstelsel als in het bedrijfspensioenstelsel kan de uitkering verschillende vormen aannemen:

- Een invaliditeitspensioen wordt toegekend aan verzekerden die hun arbeidsgeschiktheid hebben verloren, hetzij door een ziekte die naar schatting tot ten minste één jaar arbeidsongeschiktheid leidt, hetzij door een blijvend gebrek of letsel. Om in aanmerking te komen voor een invaliditeitspensioen in het bedrijfspensioenstelsel, moet de verzekerde ten minste 3/5 van zijn arbeidsgeschiktheid verloren hebben (2/5 voor een gedeeltelijk invaliditeitspensioen). In het volkspensioenstelsel geldt als eis een verlies aan arbeidsgeschiktheid van ten minste 3/5 (er wordt geen gedeeltelijk pensioen uitgekeerd). Vanaf 60 jaar gelden minder strenge criteria voor het invaliditeitspensioen. Personen onder de 20 jaar kunnen geen pensioen ontvangen voordat hun revalidatievooruitzichten zijn beoordeeld. Een invaliditeitspensioen wordt in het algemeen toegekend als de betrokkene 300 dagen ziekingeld heeft ontvangen.
- Een revalidatietoelage wordt uitbetaald aan arbeidsongeschikten wier letsel of ziekte waarschijnlijk met behandeling of revalidatie kan worden verbeterd. De toelage wordt toegekend op voorwaarde dat een behandelings- of revalidatieplan wordt opgesteld.

Wat wordt er gedekt?

Invaliditeitspensioen

Zolang aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt het invaliditeitspensioen vanaf het einde van de maximale duur van de ziekte-uitkering (300 dagen) uitgekeerd totdat de begunstigde de pensioenleeftijd heeft bereikt (63 jaar in het bedrijfspensioenstelsel en 65 jaar in het volkspensioenstelsel).

In het bedrijfspensioenstelsel wordt bij de berekening van het invaliditeitspensioen onder bepaalde voorwaarden rekening gehouden met de toekomstige periode (tussen het tijdstip dat het risico zich voordoet en de pensioenleeftijd). Het inkomen voor de toekomstige periode is over het algemeen gebaseerd op de beroepsinkomsten in de vijf jaar voorafgaand aan het tijdstip dat het risico zich heeft voorgedaan (referentieperiode). Alleen de inkomsten uit werk die zijn verzekerd krachtens de Finse pensioenwet, worden meegerekend in de referentieperiode. Het gedeeltelijke invaliditeitspensioen bedraagt 50 % van het volledige invaliditeitspensioen.

In het volkspensioenstelsel is de hoogte van de uitkering afhankelijk van de duur van het verblijf in Finland, de burgerlijke staat en de hoogte van overige, arbeidsgerelateerde pensioenen. Het volledige bedrag wordt betaald als de gepensioneerde na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar en voor het bereiken van de pensioenleeftijd 80 % van de tijd in Finland heeft gewoond. In andere gevallen wordt het pensioenbedrag aangepast aan de verblijfsduur. Boven een bepaald plafond wordt het pensioenbedrag verminderd met 50 % van het ontvangen bedrijfspensioen en andere Finse en buitenlandse pensioenen.

Gegarandeerd pensioen

Een ingezetene die een volledig invaliditeitspensioen ontvangt, komt in aanmerking voor een gegarandeerd pensioen als zijn/haar totale brutopensioeninkomsten lager zijn dan het volledige bedrag van het gegarandeerd pensioen. Ook immigranten (d.w.z. ingezetenen die geen recht hebben op het volkspensioen) kunnen een gegarandeerd pensioen ontvangen als zij 16 jaar of ouder zijn en gehandicapt zijn in de zin van de nationale pensioenwet.

De hoogte van het gegarandeerd pensioen is afhankelijk van eventuele andere pensioeninkomsten in Finland of daarbuiten. Deze pensioeninkomsten worden afgetrokken van het volledige bedrag van het gegarandeerd pensioen. Inkomen, opbrengsten uit kapitaal, waardepapieren, de verzorgingstoelage voor gepensioneerden, de huisvestingstoelage voor gepensioneerden en de toelage voor informele zorg hebben echter geen invloed op de hoogte van het gegarandeerd pensioen.

Revalidatietoelage

Voordat een invaliditeitspensioen wordt toegekend, moet het pensioenfonds ervoor zorgen dat de revalidatievooruitzichten van de aanvrager zijn onderzocht.

De pensioeninstelling keert een revalidatietoelage uit in de maanden dat de verzekerde geen betaalde arbeid kan verrichten wegens de beroepsomscholing. De pensioengerechtigde ontvangt tijdens de omscholing een verhoogd pensioenbedrag.

De revalidatietoelage wordt voor bepaalde tijd toegekend.

In het bedrijfspensioenstelsel is de revalidatietoelage gelijk aan het volledige invaliditeitspensioen vermeerderd met een opslag van 33 % voor perioden van actieve revalidatie.

In het volkspensioenstelsel komt de revalidatietoelage overeen met 75 % van het inkomen, uit te keren na een wachttijd van 1 of 1+9 dagen. De toelage wordt uitgekeerd wanneer de revalidatieperiode langer dan 30 dagen duurt. De revalidatietoelage bedraagt 10 % boven op het volkspensioen van de gepensioneerde en dekt de kosten van revalidatiemaatregelen volledig.

Overige invaliditeitsuitkeringen

Dit heeft te maken met:

- een verzorgingstoelage (*eläkettä saavan hoitotuki*), die aan gepensioneerden wordt betaald in drie verschillende bedragen, afhankelijk van hun behoefte aan bijstand of als vergoeding voor kosten in verband met thuiszorg of andere bijzondere uitgaven als gevolg van ziekte of letsel;
- een invaliditeitstoelage (*16 vuotta täyttäneen vammaistuki*) voor 16- tot 64-jarigen die geen pensioen ontvangen en wier gezondheid is verzwakt door ziekte of letsel, die wordt uitgekeerd als vergoeding voor tegenspoed, noodzakelijke maatregelen, enz. De hoogte is afhankelijk van de mate van invaliditeit, de behoefte aan bijstand en de extra kosten.
- een huisvestingstoelage voor gepensioneerden (*Eläkkeensaajan asumistuki*), die kan worden toegekend aan gepensioneerden die in Finland woonachtig zijn. Het bedrag is gerelateerd aan het inkomen van de gepensioneerde en de huisvestingskosten, evenals een aantal andere factoren.

Wat moet u doen om een invaliditeitspensioen te krijgen?

Aanvragen voor uitkeringen moeten worden ingediend bij de relevante pensioeninstelling.

De mate van invaliditeit wordt vastgesteld op grond van de gezondheidstoestand van de betrokkene. Naast het medisch onderzoek wordt bij de beoordeling van de invaliditeit onder andere ook rekening gehouden met de opleiding, ervaring en leeftijd van de betrokkene en met zijn kansen op werk.

De revalidatietoelage kan worden ingetrokken als de arbeidsongeschiktheid verandert of als de begunstigde zonder gegronde redenen revalidatie weigert.

In het bedrijfspensioenstelsel kunnen het volledige invaliditeitspensioen en de volledige revalidatietoelage bij wijziging in de arbeidsgeschiktheid en de inkomsten worden omgezet in een gedeeltelijk invaliditeitspensioen en een gedeeltelijke revalidatietoelage.

Tegen beslissingen inzake de invaliditeitsuitkeringen kan altijd beroep worden aangetekend. Het beroep wordt ingediend bij de pensioeninstelling, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als deze de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor sociale verzekeringen of de beroepscommissie voor bedrijfspensioenen. Tegen een beschikking van deze commissies kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk VI: Ouderdomspensioenen en -uitkeringen

Wie komt in aanmerking voor een ouderdomspensioen?

In Finland bestaan twee pensioenstelsels: een wettelijk geregeld bedrijfspensioenstelsel en een volkspensioenstelsel (inclusief het gegarandeerd pensioen, *Takuueläke*). Het bedrijfspensioenstelsel voorziet in inkomensafhankelijke pensioenen op verzekeringsbasis, terwijl het volkspensioenstelsel minimumpensioenen garandeert op basis van ingezetenschap.

Samen vormen de beide stelsels het totale wettelijke pensioen. De stelsels zijn geïntegreerd en wanneer het bedrijfspensioen een bepaald maximum te boven gaat, wordt geen volkspensioen of gegarandeerd pensioen uitgekeerd.

Op grond **van het bedrijfspensioenstelsel** kan men met pensioen gaan van 63 tot 68 jaar.

De bedrijfspensioenen in de particuliere sector worden beheerd door ongeveer 30 pensioenfondsen. Als iemand onder verschillende bedrijfspensioenregelingen valt (en dus verschillende pensioenfondsen heeft gehad), verzorgt het laatste pensioenfonds de toekenning en uitbetaling van het hele pensioen.

Een inwoner van Finland of van een andere lidstaat die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, heeft recht op een **ouderdomspensioen uit het volkspensioenstelsel** en op het **gegarandeerd pensioen**. Dit ouderdomspensioen wordt toegekend aan staatsburgers van Finland of van een andere EU-lidstaat op voorwaarde dat zij na het bereiken van de 16-jarige leeftijd ten minste drie jaar in Finland gewoond hebben. Wanneer iemand niet drie jaar in Finland woonachtig is geweest, worden de perioden dat hij of zij woonachtig was in andere EU-lidstaten, IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland ook in aanmerking genomen. Er geldt echter altijd het vereiste dat de betrokkene één jaar in Finland moet hebben gewoond.

Zowel in het bedrijfspensioenstelsel als in het volkspensioenstelsel kan de betrokkene te allen tijde na het bereiken van de leeftijd van 62 jaar een vervroegd pensioen aanvragen. In dat geval wordt de hoogte van het uitgekeerde pensioen verminderd met respectievelijk 0,6 % of 0,4 % voor iedere maand tussen het moment dat betrokkene daadwerkelijk met pensioen gaat en de wettelijke pensioengerechtigde leeftijd. Het ouderdomspensioen kan tot na de gebruikelijke pensioenleeftijd worden uitgesteld; in dat geval wordt het pensioenbedrag verhoogd.

Wat wordt er gedekt?

Bedrijfspensioen

In het bedrijfspensioenstelsel ontstaat recht op ouderdomspensioen in de periodes dat tussen de leeftijd van 18 jaar en 68 jaar is gewerkt.

De pensioenen worden berekend op basis van het jaarsalaris of het geconsolideerde jaarinkomen van zelfstandigen. Het pensioenrecht neemt afhankelijk van de leeftijd toe met de volgende percentages:

- 1,5 % van 18 t/m 52 jaar,
- 1,9 % van 53 t/m 62 jaar,
- 4,5 % van 63 t/m 68 jaar.

Als een gepensioneerde na zijn pensionering blijft werken of opnieuw gaat werken, bedraagt het pensioenrecht op grond van dat werk 1,5 % per jaar. Het pensioenrecht neemt tevens toe naargelang van betalingen in verband met socialeverzekeringssuitkeringen (bijv. ziekingeld).

Voor een studie die met een diploma wordt afgesloten en voor perioden waarin men kinderen van minder dan 3 jaar onder zijn hoede heeft gehad, wordt het bedrijfspensioen verhoogd op kosten van de staat.

Volkspensioen

Binnen het algemeen volkspensioenstelsel wordt het ouderdomspensioen uitsluitend betaald als de betrokkene geen of slechts een gering pensioen uit andere bron ontvangt. Dit betekent dat rekening wordt gehouden met uit Finland of andere landen afkomstige pensioenen en soortgelijke permanente uitkeringen. Door andere lidstaten op basis van een verzekering van de betrokkene betaalde pensioenen die onder de werkingssfeer van Verordening (EC) nr. 883/2004 inzake sociale zekerheid vallen, gelden niet als inkomen.

Het volkspensioen hangt tevens af van het aantal jaren dat de betrokkene tussen de leeftijd van 16 en 65 jaar in Finland heeft gewoond. Voor een volledig pensioen is een verblijf van minimaal 40 jaar vereist. Als het aantal jaren dat men in Finland heeft gewoond minder is dan 80 % van de tijd tussen de leeftijd van 16 en 65 jaar, wordt het pensioen naar rato aangepast aan de duur van het verblijf.

Het pensioen kan ook extra kinderbijslag omvatten.

Daarnaast bestaan er ook enkele andere speciale toeslagenvoor gepensioneerden:

- een verzorgingstoelage (*eläkettä saavan hoitotuki*), die aan gepensioneerden wordt betaald in drie verschillende bedragen, afhankelijk van hun behoefte aan bijstand of als vergoeding voor kosten in verband met thuiszorg of andere bijzondere uitgaven als gevolg van ziekte of letsel;
- een huisvestingstoelage (*eläkkeensaajan asumistuki*), die kan worden toegekend aan gepensioneerden die in Finland wonen en waarvan de hoogte afhangt van het inkomen, de woonlasten en enkele andere factoren.

Gegarandeerd pensioen

Een ingezetene die een ouderdomspensioen ontvangt, komt in aanmerking voor een gegarandeerd pensioen als zijn/haar totale brutopensioeninkomsten lager zijn dan het volledige bedrag van het gegarandeerd pensioen. Ook immigranten (d.w.z. ingezetenen die geen recht hebben op het volkspensioen) komen hiervoor in aanmerking vanaf de leeftijd van 65 jaar.

De hoogte van het gegarandeerd pensioen is afhankelijk van eventuele andere pensioeninkomsten in Finland of daarbuiten. Deze pensioeninkomsten worden afgetrokken van het volledige bedrag van het gegarandeerd pensioen. Inkomen, opbrengsten uit kapitaal, waardepapieren, de verzorgingstoelage voor

gepensioneerden, de huisvestingstoelage voor gepensioneerden en de toelage voor informele zorg hebben echter geen invloed op de hoogte van het gegarandeerd pensioen.

Wat moet u doen om een ouderdomsuitkering te krijgen?

De aanvraag moet worden gedaan bij de desbetreffende pensioeninstelling. Het Fins Pensioencentrum (*Eläketurvakeskus*, ETK) is het centrale orgaan voor het bedrijfspensioenstelsel. De publieke sector heeft zijn eigen pensioenfondsen, *Keva*. De volkspensioenen en gegarandeerde pensioenen worden uitgevoerd door de Sociale Verzekeringsinstelling (*Kansaneläkelaitos*, *Kela*).

Tegen beslissingen inzake de ouderdomsuitkeringen kan altijd beroep worden aangetekend. Het beroep wordt ingediend bij de pensioeninstelling, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als deze de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor sociale verzekeringen of de beroepscommissie voor bedrijfspensioenen. Tegen een beschikking van deze commissies kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk VII: Uitkeringen aan nabestaanden

Wie komt in aanmerking voor een nabestaandenpensioen?

Evenals voor andere soorten uitkeringen (*ouderdom* en *invaliditeit*) bestaat er voor nabestaandenpensioenen in Finland een duaal stelsel: enerzijds een inkomensafhankelijk bedrijfspensioen op verzekeringsbasis en anderzijds een uit belastingen gefinancierd universeel stelsel dat een minimumpensioen garandeert.

Weduwen/weduwnaars (ook de overlevende partner in een geregistreerd partnerschap), gescheiden echtgenoten die voor het overlijden recht hadden op alimentatie (dit geldt alleen voor het bedrijfspensioen) en kinderen (eigen kind, pleegkind van de overledene of van de weduwe/weduwnaar, kind voor wie de overledene alimentatie betaalde; kind dat in hetzelfde huishouden woonde als de overledene toen deze was getrouwd met de ouder van het kind) hebben recht op een uitkering.

In beide stelsel wordt het weduwen-/weduwnaarspensioen opgeschort als de betrokkene vóór de leeftijd van 50 jaar hertrouwt. Hij/zij ontvangt dan een eenmalige uitkering waarvan het bedrag gelijk is aan drie pensioenjaren.

Bedrijfspensioen

Een weduwe/weduwnaar heeft altijd recht op een weduwen-/weduwnaarspensioen indien het echtpaar samen een kind heeft (gehad). Indien het echtpaar geen kinderen had, moet de weduwe/weduwnaar:

- op het tijdstip van overlijden van de echtgeno(o)t(e) 50 jaar of ouder zijn;
- ten minste drie jaar lang een invaliditeitspensioen hebben ontvangen.

Bovendien moet het huwelijk gesloten zijn voordat de weduwe/weduwnaar de leeftijd van 50 jaar had bereikt en moet het minstens 5 jaar geduurd hebben. De kinderloze weduwe/weduwnaar die geboren is voor 1 juli 1950, heeft onder minder stringente voorwaarden recht op een nabestaandenpensioen.

Volkspensioen

Recht op een weduwe/weduwnaarspensioen ontstaat als:

- de overledene op het tijdstip van het huwelijk jonger dan 65 jaar was,
- de weduwe/weduwnaar jonger is dan 65 jaar en geen volkspensioen ontvangt,
- de overledene na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar gedurende drie jaar in Finland heeft gewoond,
- de weduwe/weduwnaar in Finland of in een andere lidstaat woont,
- de weduwe/weduwnaar en de overledene samen een kind hebben of hadden. Als er uit het huwelijk geen kinderen geboren zijn, wordt het pensioen alleen toegekend indien de weduwe/weduwnaar op het tijdstip van overlijden ouder was dan 50 jaar, en het huwelijk was gesloten voordat de weduwe/weduwnaar de leeftijd van 50 jaar had bereikt en ten minste vijf jaar heeft geduurd.

De begunstigde moet aan al deze voorwaarden voldoen.

Wat wordt er gedekt?

Bedrijfspensioen

Het **weduwen-/weduwnaarspensioen** bedraagt 17 tot 50 % van het pensioen van de overledene, afhankelijk van het aantal kinderen met recht op een wezenpensioen. Het pensioen is gelijk aan het pensioen van de overledene wanneer de begunstigde een weduwe/weduwnaar en twee kinderen zijn. Als de overledene ten tijde van het overlijden niet gepensioneerd was, wordt het nabestaandenpensioen berekend op basis van het invaliditeitspensioen waarop de overledene bij overlijden recht zou hebben gehad. Het weduwen-/weduwnaarspensioen wordt geïntegreerd in het eigen (verwachte) pensioen van de nabestaande. Als dit boven een bepaald bedrag uitstijgt, wordt het weduwen-/weduwnaarspensioen dienovereenkomstig verlaagd. Het nabestaandenpensioen wordt vervolgens berekend met de volgende formule: 50 % van het pensioen van de overledene - 50 % (eigen pensioen van weduwe/weduwnaar - basisbedrag).

Wanneer een gescheiden voormalige echtgenoot overlijdt, wordt zijn of haar pensioen verdeeld. Het deel dat aan de voormalige echtgenoot (m/v) moet worden uitgekeerd, hangt af van de hoogte van de alimentatie die hij of zij ontvangt in het kader van de echtscheidingsregeling.

Een **wezenpensioen** kan worden uitgekeerd aan kinderen tot 18 jaar oud. Het bedraagt 33 tot 83 % van het pensioen van de overledene, afhankelijk van het aantal kinderen met recht op een wezenpensioen.

Volkspensioen

Gedurende de eerste zes maanden ontvangt de nabestaande echtgenoot een beginpensioen, dat bestaat uit een vast maandelijks bedrag (aangepast aan de lengte van het verblijf van de overledene in Finland). Na deze zes maanden wordt het **weduwen-/weduwnaarspensioen** voortgezet als de nabestaande echtgenoot een kind tot 18 jaar onder zijn of haar hoede heeft, met een basisbedrag en een inkomensafhankelijke aanvulling. Als er geen kinderen zijn, kan het basisbedrag niet worden betaald.

Het **wezenpensioen** wordt uitgekeerd aan kinderen die jonger zijn dan 18 jaar, van wie een of beide ouders overleden zijn en die in Finland of in een andere lidstaat wonen. Studerende kinderen ontvangen een wezenpensioen tot het bereiken van de leeftijd van 21 jaar. Een volle wees ontvangt per ouder een afzonderlijk pensioen.

Het wezenpensioen bestaat altijd uit een basisbedrag. Daarbovenop kan een aanvullend pensioen worden toegekend. De hoogte van de aanvulling hangt af van de andere nabestaandenpensioenen die worden uitgekeerd aan de kinderen. Kinderen van 18 t/m 20 jaar krijgen alleen het basisbedrag.

Wat moet u doen om een nabestaandenpensioen te krijgen?

De aanvraag moet worden gedaan bij de desbetreffende pensioeninstelling. Het Fins Pensioencentrum (*Eläketurvakeskus*, ETK) is het centrale orgaan voor het pensioenstelsel. De publieke sector heeft zijn eigen pensioenfondsen, *Keva*. Het volkspensioenstelsel wordt uitgevoerd door de Sociale Verzekeringsinstelling (*Kansaneläkelaitos*, Kela).

Tegen beslissingen inzake de nabestaandenpensioenen kan altijd beroep worden aangetekend. Het beroep wordt ingediend bij de pensioeninstelling, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als deze de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor sociale verzekeringen of de beroepscommissie voor bedrijfspensioenen. Tegen een beschikking van deze commissies kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk VIII: Uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten

Wie komt in aanmerking voor uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten?

De wettelijke ongevallenverzekering is het belangrijkste uitkeringsstelsel voor arbeidsongevallen en beroepsziekten binnen de context van de ziektekostenverzekering en het wettelijke pensioenstelsel. De ongevallenverzekering geeft de werknemer recht op vergoeding bij inkomensverlies als gevolg van een arbeidsongeval of beroepsziekte. De wettelijke arbeidsongevallenverzekering wordt door particuliere verzekeringsmaatschappijen beheerd. Een verzekeringsmaatschappij mag niet weigeren een rechtmatig aangevraagde verzekering te verlenen of te handhaven.

De ongevallenverzekering van zelfstandige landbouwers berust bij het Pensioenorgaan voor zelfstandige landbouwers. Contractueel of als ambtenaar voor de staat werkende werknemers ontvangen bij ongevallen hun vergoeding van het ministerie van Financiën.

De werkgever is verplicht zijn werknemers te verzekeren indien hij binnen een kalenderjaar meer dan 12 dagen een beroep doet op hun diensten. Als de werkgever niet aan de wettelijke verplichting tot verzekering van de werknemers voldoet, of niet verplicht is deze dekking te verlenen, heeft een werknemer die letsel oploopt toch recht op vergoeding krachtens de Wet op de Ongevallenverzekering. Dergelijke vergoedingen worden behandeld en uitbetaald door de Federatie van ongevallenverzekeraars.

Ingevolge de Wet op de Ongevallenverzekering berust de aanspraak op vergoedingen op een arbeidsverhouding in de particuliere of de publieke sector. De verzekering dekt arbeidsongevallen en beroepsziekten. Als arbeidsongeval geldt een gebeurtenis waaraan de werknemer blootgesteld was tijdens het werk, of tijdens het woon-werkverkeer, of gedurende het uitvoeren van taken of opdrachten van de werkgever. Een beroepsziekte wil zeggen een ziekte die waarschijnlijk voornamelijk veroorzaakt wordt door fysieke, chemische of biologische factoren die verband houden met de verrichte arbeid tijdens een periode van tewerkstelling.

Verzekerd zijn al diegenen met een arbeidsverhouding in de particuliere of de publieke sector, met uitzondering van familieleden van de werkgever en leidinggevend personeel van een bedrijf dat alleen of samen met familieleden meer dan de helft van het bedrijf bezit. Studenten die een stage volgen, zijn normaliter eveneens verzekerd. In het algemeen blijft de ongevallenverzekering ook van kracht bij detachering van werknemers in het buitenland.

Hoewel ondernemers en hun familieleden alsmede de bovenvermelde leidinggevende personen niet onder het stelsel van de verplichte ongevallenverzekering vallen, kunnen zij zich aansluiten bij een vrijwillige verzekering die aan de ongevallenverzekeringswet voldoet en die dezelfde vergoedingen uitbetaalt als de verplichte verzekering.

Wat wordt er gedekt?

Onder de wettelijke ongevallenverzekering worden de noodzakelijke medische behandelingen en het verlies aan inkomsten vergoed. Een arbeidsongeschiktheidsuitkering van beperkte duur wordt per dag betaald tot ten hoogste een jaar. In de eerste vier weken na het ongeval is het bedrag van de dagelijkse uitkering gelijk aan het tijdens de ziekteperiode te betalen loon. Daarna is het dagelijks te betalen bedrag gelijk aan 1/360e van het jaarloon van de arbeidsongeschikte. Het jaarloon wordt in hoofdzaak berekend op basis van het loon op het ogenblik van het ongeval.

Indien de arbeidsongeschiktheid langer duurt dan een jaar na het ongeval, ontvangt de betrokkene een arbeidsongevallenpensioen. Het bedrag van dit pensioen voor een volledig arbeidsongeschikte werknemer is gelijk aan 85 % van zijn/haar jaarloon tot het bereiken van de leeftijd van 65 jaar; daarna ontvangt de betrokkene een pensioen dat gelijk is aan 70 % van het jaarloon.

Ziekengeld en arbeidsongevallenpensioen kunnen ook als gedeeltelijke vergoeding worden betaald, in geval van gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Dit ziekengeld en pensioen zijn belastbaar inkomen. Vergoedingen van medische verzorging zijn belastingvrij.

Als letsel dat is veroorzaakt door een ongeval op het werk of een beroepsziekte een blijvende algemene handicap tot gevolg heeft, heeft de verzekerde recht op smartengeld. Op grond van een beschikking van het Ministerie van Sociale Zaken en Gezondheid zijn er 20 handicapcategorieën opgesteld waarin diverse soorten letsel en ziekten zijn gegroepeerd op grond van hun ernstigheidsgraad. De invaliditeitsuitkering is belastingvrij. Bij een sterfgeval ontvangen de erven van de overledene of degenen die de begrafenis kosten hebben betaald een begrafenisuitkering en de weduwe/weduwnaar alsmede de kinderen onder 18 jaar of studerende kinderen tot 25 jaar een nabestaandenpensioen. Een nabestaandenpensioen geldt als belastbaar inkomen.

De kosten voor medische en beroepsrevalidatie worden eveneens door de ongevallenverzekering gedekt. De revalidatie is er voornamelijk op gericht om de gehandicapte opnieuw passende betaalde arbeid te laten verrichten en de uitvoering van zijn/haar normale dagelijkse verrichtingen te vereenvoudigen. Alle tijdens de revalidatie gemaakte kosten worden binnen redelijke grenzen aan de betrokkene vergoed, evenals het inkomensverlies. De vergoeding wordt meestal in de vorm van een arbeidsongevallenpensioen uitbetaald.

Wat moet u doen om een uitkering i.v.m. een arbeidsongeval en beroepsziekte te krijgen?

De werknemer dient de werkgever onmiddellijk na het ongeval op de hoogte te stellen van het ongeval teneinde een verzekeringscertificaat te verkrijgen. Na overlegging van dit certificaat verkrijgt de werknemer op kosten van de ongevallenverzekeringsinstelling de noodzakelijke behandelingen en door een arts voorgeschreven geneesmiddelen. De werkgever dient het ongeval te melden bij het verzekeringsorgaan, zodat de vergoedingsprocedure kan beginnen.

Tegen beslissingen inzake de uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten kan altijd beroep worden aangetekend. Het beroep wordt ingediend bij de pensioeninstelling, waar onderzocht wordt of de beslissing kan worden herzien. Als deze de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de beroepscommissie voor arbeidsongevallen. Tegen een beschikking van deze commissie kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk IX: Gezinstoelagen

Wie komt in aanmerking voor een gezinstoelage?

Kinderbijslag wordt betaald voor een in Finland wonend kind, tot de leeftijd van 17 jaar.

In Finland woonachtige vrouwen die minstens 154 dagen zwanger zijn geweest en die tijdens de eerste vier maanden van de zwangerschap de medische controles hebben ondergaan, hebben recht op een moederschapstoelage. Ook personen die een kind adopteren dat jonger is dan 18 jaar, hebben recht op de moederschapstoelage.

Ieder gezin met een kind in de leeftijd van jonger dan drie jaar kan als alternatief voor de opvang die door de plaatselijke overheid wordt geboden, kiezen voor een kinderopvangtoelage. In dat geval strekt het recht op de toelage zich ook uit tot de overige kinderen van de familie die de schoolleeftijd nog niet hebben bereikt.

Wat wordt er gedekt?

Kinderbijslag

Het bedrag van de kinderbijslag is afhankelijk van het aantal kinderen in het gezin dat voor kinderbijslag in aanmerking komt. Voor elk kind in een eenoudergezin wordt de kinderbijslag verhoogd. De kinderbijslag is belastingvrij.

Moederschapstoelage

De moederschapstoelage kan naar keuze van de vrouw in geld of als "moederschapspakket" worden verstrekt. Het moederschapspakket bevat diverse kinderverzorgingsproducten en kleding. De moederschapstoelage is belastingvrij.

Bijdragen in verband met kinderzorg

De kinderopvangtoelage is beschikbaar voor gezinnen die niet gebruikmaken van de kinderopvang die door de plaatselijke overheid wordt geboden, maar die hun kinderen tot 3 jaar thuis of op andere wijze opvangen. De toelage bestaat uit een basisbedrag, een bedrag per broertje of zusje en een inkomensafhankelijke aanvullende uitkering.

Wanneer een gezin de kinderopvang particulier regelt, wordt een particuliere opvangtoelage uitgekeerd. Naast het basisbedrag kan een inkomensafhankelijke aanvullende uitkering worden verstrekt. De particuliere opvangtoelage wordt rechtstreeks aan de opvangverlener uitgekeerd.

Ouders met een kind jonger dan 3 jaar of een kind dat in de eerste twee schooljaren zit, die hun werkweek terugbrengen tot maximaal 30 uur per week, ontvangen een gedeeltelijke opvangtoelage.

Wat moet u doen om een gezinstoelage te krijgen?

Kinderbijslag kan bij een kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling worden aangevraagd. Tegen een beschikking van de Sociale Verzekeringsinstelling kan beroep worden aangetekend bij de beroepscommissie voor sociale verzekeringen. Tegen de beschikkingen van deze commissie kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Moederschapstoelagen kunnen uiterlijk twee maanden voor de geplande geboortedatum worden aangevraagd bij een kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling. Adoptieouders moeten een moederschapstoelage aanvragen voordat het kind de leeftijd van één jaar heeft bereikt.

De moederschapstoelage kan tegelijk worden aangevraagd met de moederschaps-, vaderschaps- en ouderschapsuitkeringen en de kinderbijslag.

Hoofdstuk X: Werkloosheid

Wie komt in aanmerking voor een werkloosheidsuitkering?

Werkloosheidsuitkeringen bestaan uit inkomensafhankelijke uitkeringen, basisuitkeringen en arbeidsmarktondersteuning. De meeste werknemers zijn verzekerd bij het werkloosheidsfonds van hun sector en hebben op grond daarvan recht op een inkomensafhankelijke uitkering. Deze wordt betaald door het werkloosheidsfonds. De basisuitkering en de arbeidsmarktondersteuning worden betaald door de Sociale Verzekeringsinstelling (*Kansaneläkelaitos*, Kela).

Voorwaarden voor een werkloosheidsuitkering zijn dat de werkloze:

- onvrijwillig werkloos is,
- niet werkt,
- in staat is te werken,
- als werkzoekende is ingeschreven,
- via het arbeidsbureau beschikbaar is voor de arbeidsmarkt,
- in Finland woont.

Werkloosheidsverzekering

De dagelijkse basisuitkering wordt betaald aan werkloze werkzoekenden van 17-64 jaar die in de 28 aan de werkloosheid voorafgaande maanden gedurende ten minste 34 weken gewerkt hebben. Zelfstandigen kunnen in aanmerking komen voor deze uitkering mits zij als zelfstandige werkzaam zijn geweest gedurende 18 van de aan de werkloosheid voorafgaande 48 maanden en voor zover hun werkzaamheden geacht werden economisch waardevol te zijn.

Dezelfde leeftijdsgrenzen en wachttijden gelden voor inkomensafhankelijke uitkeringen, maar de werkloze moet wel zijn aangesloten bij een werkloosheidsverzekeringsfonds. Aansluiting bij een werkloosheidsfonds is vrijwillig.

Arbeidsmarktondersteuning

Iedereen in de leeftijd van 17 t/m 64 jaar die in Finland woont, werkloos is en ofwel geen recht heeft op een werkloosheidsuitkering of zijn recht heeft uitgeput, heeft recht op arbeidsmarktondersteuning. Werklozen van 17 t/m 24 jaar hebben recht op deze uitkering wanneer zij deelnemen aan maatregelen die de kansen op werk verhogen (werkervaringsplaats, leerovereenkomst, arbeidsmarkttraining of revalidatie).

Voor iedereen die de arbeidsmarkt voor het eerst betreedt, geldt een wachttijd van vijf maanden. Voor personen die een beroepsopleiding hebben voltooid, geldt deze wachttijd niet.

Wat wordt er gedekt?

Werkloosheidsverzekering

De basisuitkeringen en inkomensafhankelijke uitkeringen worden betaald aan werkloze werknemers die ten minste zeven dagen gedurende acht opeenvolgende weken zijn ingeschreven bij een arbeidsbureau.

De daguitkering wordt vijf dagen per week betaald gedurende een tijdvak van ten hoogste 500 werkdagen.

Oudere werkzoekenden die voorheen gewerkt hebben, komen in aanmerking voor een verlengde werkloosheidsuitkering.

Hoogte van de uitkering

De basisuitkering bij werkloosheid (*peruspäiväraha*) is een vast bedrag per werkdag.

De hoogte van de inkomensafhankelijke werkloosheidsuitkering komt overeen met de som van de basisuitkering en 45 % van het verschil tussen het dagloon en de basisuitkering. Als het maandloon meer bedraagt dan 105 keer de basisuitkering, is de hoogte 20 % van het meerbedrag. Onder bepaalde voorwaarden wordt de inkomensafhankelijke component bij ontslag verhoogd.

Arbeidsmarktondersteuning

De arbeidsmarktondersteuning wordt betaald aan werkloze werknemers die ten minste vijf dagen gedurende acht opeenvolgende weken zijn ingeschreven bij een arbeidsbureau.

Arbeidsmarktondersteuning is een middelenafhankelijke uitkering die gelijk is aan de basisuitkering bij werkloosheid. Bij onderzoek van de middelen worden alle eigen inkomsten van betrokkene en het inkomen van de echtgenoot of ouders boven een bepaald maximum meegeteld.

Arbeidsmarktondersteuning wordt zonder middelentoets betaald gedurende 180 dagen na de maximale duur van de werkloosheidsuitkering (500 dagen), bij deelname aan maatregelen die de kansen op werk verhogen en aan bepaalde oudere werklozen.

Arbeidsmarktondersteuning kan voor onbepaalde tijd worden uitgekeerd.

Wat moet u doen om een werkloosheidsuitkering te krijgen?

De dagelijkse basisuitkering en de uitkering voor werkzoekenden dienen te worden aangevraagd bij het kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling, de aan het loon gekoppelde uitkering bij het werkloosheidsfonds waarbij de aanvrager is aangesloten. Het Arbeidsbemiddelingsbureau geeft aan de Sociale Verzekeringsinstelling of aan het werkloosheidsfonds een bindende verklaring af met daarin de voorwaarden voor de uitkering op basis van het globale arbeidsmarktbeleid.

Tegen een beslissing van de Sociale Verzekeringsinstelling of het werkloosheidsfonds inzake werkloosheidsuitkeringen kan beroep worden aangetekend bij het kantoor of

het fonds dat de beslissing heeft genomen, dat vervolgens onderzoekt of de beslissing kan worden herzien. Als het betrokken orgaan de beslissing zelf niet kan herzien, wordt het beroep behandeld door de Raad voor werkloosheidsverzekering. Tegen de beschikkingen van deze Raad kan beroep worden aangetekend bij de rechtbank voor sociale verzekeringen.

Hoofdstuk XI: Sociale minima

Wie komt in aanmerking voor een bijstandsuitkering?

Algemene bijstand

Sociale bijstand is een laatste redmiddel, bedoeld om iemand (een gezin) een bestaansminimum te garanderen. De bijstand wordt gegeven wanneer iemand (of een gezin) tijdelijk, gedurende korte of langere tijd, niet over voldoende middelen beschikt om de noodzakelijke kosten van levensonderhoud te dragen. De bijstand wordt betaald door de lokale overheid in de plaats waar de betrokkene (het betrokken gezin) woont.

Het recht op sociale bijstand geldt voor alle permanent ingezetenen. Er zijn geen leeftijds- of nationaliteitsvoorwaarden aan verbonden.

Specifieke bijstandsuitkeringen

De **verzorgingstoelage** is een toelage die aan gepensioneerden wordt betaald. Er zijn drie verschillende bedragen, afhankelijk van de behoefte aan hulp of als compensatie voor de kosten die ontstaan door thuiszorg of andere speciale kosten die veroorzaakt worden door ziekte of letsel.

De **gehandicaptenuitkering** beoogt gehandicapten in de leeftijd van 16 t/m 64 jaar financiële ondersteuning te verlenen in hun dagelijkse en beroepsleven, alsmede bij hun studie. Deze uitkering kan worden toegekend aan personen die geen ander pensioen c.q. andere uitkering ontvangen. Het bedrag van deze uitkering is variabel volgens drie categorieën.

De **huisvestingstoelage voor pensioengerechtigden** wordt toegekend aan iedereen van 65 jaar en ouder die permanent in Finland woont of aan pensioengerechtigden van 16 t/m 64 jaar. De huisvestingstoelage wordt toegekend voor redelijke woonlasten die 85 % van een vastgesteld maximum te boven gaan. De maximale bedragen worden jaarlijks vastgesteld op basis van de woonlasten, die afhangen van de gemeente en de gezinsgrootte. Verder hangt het bedrag van de toelage af van de familiebanden en de hoogte van de inkomsten en het vermogen van betrokkene.

De **algemene huisvestingstoelage** dekt 80% van de redelijke huisvestingskosten boven een basisaftrek (het bedrag dat het huishouden in ieder geval zelf moet betalen). Het bedrag van de basisaftrek is afhankelijk van de woonlocatie, de grootte van het huishouden, en het brutojaarkomen van het huishouden. De bedragen van de basisaftrek worden jaarlijks bepaald. Voor huishoudens met een inkomen waarmee ze in aanmerking komen voor de volledige huisvestingstoelage geldt de basisaftrek niet.

Arbeidsmarktondersteuning

Zie het gedeelte over werkloosheid.

Wat wordt er gedekt?

Algemene bijstand

Deze uitkering bestaat uit een vast basisbedrag plus aanvullende bijstand naar behoefte. De hoogte hangt als volgt af van de gezinssamenstelling:

- alleenstaanden en alleenstaande ouders: een basisbedrag per maand;
- anderen van 18 jaar en ouder: 85 % van het basisbedrag;
- kinderen van 18 jaar en ouder die bij hun ouders wonen: 73 % van het basisbedrag;
- kinderen van 10 t/m 17 jaar: 70 % van het basisbedrag;
- kinderen jonger dan 10 jaar: 63 % van het basisbedrag;
- gezinnen met kinderen jonger dan 17 jaar: het basisbedrag per kind wordt verminderd met 5 % voor het tweede kind en met 10 % voor elk kind vanaf het derde.

Bij de vaststelling van de hoogte van de sociale bijstand wordt van geval tot geval rekening gehouden met aanmerkelijke medische kosten.

Andere kosten waarvoor aanvullende sociale bijstand kan worden toegekend zijn 100 % van de redelijke woonlasten, de kosten van kinderdagverblijven en andere uitgaven die als eerste levensbehoeften worden beschouwd.

Hoe vraagt u een bijstandsuitkering aan?

De sociale bijstand wordt door de lokale overheid toegekend voor een bepaalde periode, gewoonlijk per maand. De procedure is onderhevig aan wettelijke gemeentelijke eisen en verloopt volgens de normale administratieve regels.

De begunstigde is verplicht de bevoegde instantie in kennis te stellen van alle wijzigingen in de omstandigheden waarop de toekenning van de bijstand is gebaseerd. De behoefte aan bijstand wordt in zulke gevallen opnieuw beoordeeld.

Hoofdstuk XII: Langdurige zorg

Wie komt in aanmerking voor langdurige zorg?

Alle inwoners van Finland hebben recht op langdurige zorg, zonder wachttijden en leeftijdsgrenzen.

Iedereen die voortdurend en regelmatig hulp of zorg nodig heeft (in het algemeen minstens eenmaal per week) komt ervoor in aanmerking.

Er bestaat geen algemeen geldende definitie van het recht op langdurige zorg, aangezien dit afhankelijk is van de regeling en de lokale overheid.

Wat wordt er gedekt?

Uitkeringen in natura

Er is thuiszorg en zorg voor gehandicapten (vervoer, persoonlijke hulp, aanpassingen in huis) mogelijk, evenals ondersteuning van informele zorg (verzorgingstoelage, zorgverlof voor de zorgverlener, ondersteuning en advies).

Ook kan er worden voorzien in servicehuisvesting voor ouderen en mensen met een handicap die externe ondersteuning nodig hebben die in een normale woning niet kan worden gegeven.

De wettelijke institutionele zorg omvat de zorg die wordt verleend in bejaardentehuizen, in de intramurale afdelingen van gemeentelijke gezondheidscentra en in speciale zorgeenheden voor geestelijk gehandicapten. Langdurige institutionele zorg wordt verleend in verschillende soorten verpleeghuizen en tehuizen voor oorlogsinvaliden. Ook niet-gouvernementele organisaties en particuliere bedrijven verlenen institutionele zorg in tehuizen voor ouderen en particuliere ziekenhuizen.

De eigen bijdrage aan door de overheid geboden langdurige zorg (meer dan drie maanden) is inkomensafhankelijk. De kosten mogen niet meer bedragen dan 85 % van iemands netto-inkomen per maand. Los daarvan moet een minimumbedrag per maand overblijven voor persoonlijk gebruik.

Uitkeringen in geld

De verzorgingstoelage voor gepensioneerden (*eläkkeensaajien hoitotuki*) is onderverdeeld in drie categorieën, afhankelijk van de behoefte aan bijstand.

- het basisbedrag: wordt betaald indien ziekte of ongeval leidt tot de noodzaak van minimaal wekelijkse bijstand bij persoonlijke activiteiten in het dagelijks leven dan wel begeleiding of toezicht daarbij;
- een verhoogd bedrag: wordt betaald indien ziekte of ongeval leidt tot de noodzaak van dagelijkse bijstand bij verschillende persoonlijke activiteiten dan wel regelmatige begeleiding en toezicht;
- een speciaal bedrag: wordt betaald indien ziekte of ongeval leidt tot de noodzaak van 24-uurs bijstand en begeleiding door een derde.

Andere uitkeringen voor langdurige zorg:

- Kinderinvaliditeitsuitkering en invaliditeitsuitkering: beide uitkeringen kennen drie hoogtes. De toegekende hoogte hangt af van de mate van invaliditeit. De eerste toeslag kan worden uitgekeerd voor kinderen die als gevolg van een ziekte, gebrek of verwonding in een zodanige toestand verkeren dat gedurende minstens zes maanden verzorging en revalidatie nodig is van zodanige aard dat er sprake is van een bijzondere – financiële of andersoortige – belasting. De tweede beoogt gehandicapten in de leeftijd van 16 t/m 64 jaar financiële ondersteuning te verlenen in hun dagelijkse en beroepsleven, alsmede bij hun studie. Deze uitkering wordt alleen betaald aan personen die geen ander pensioen ontvangen.
- Uitkering voor verzorgenden: de hoogte van deze uitkering verschilt per gemeente. Zorgverleners die een overeenkomst met de gemeente hebben gesloten, hebben recht op drie vrije dagen per maand.

Wat moet u doen om langdurige zorg te krijgen?

De zorg wordt verleend door de lokale overheid. Aanvragen moeten daaraan gericht worden. De lokale overheden zijn verantwoordelijk voor de zorg, die kan worden verschaft door de overheid zelf, door overheden gezamenlijk of op basis van een contract met een particuliere dienstverlener.

Bijlage: Nuttige adressen en sites

Bij de openbare lichamen die het stelsel van sociale bescherming beheren kunt u nadere inlichtingen krijgen over de voorwaarden en de persoonlijke socialezekerheidsuitkeringen in Finland.

Voor informatie over uitkeringen bij verzekering in twee of meer lidstaten kunt u richten tot:

Kansaneläkelaitos
(Sociale Verzekeringsinstelling)

Inlichtingen over personen:
Plaatselijk kantoor van de Sociale Verzekeringsinstelling (in de woon- of verblijfplaats van betrokkene).

Overige inlichtingen:
Nordenskiöldinkatu 12
PL 450
00101 Helsinki
Tel. 020 434 11
Fax: 020 434 5058
E-mail: International.affairs@kela.fi
<http://www.kela.fi>

Eläketurvakeskus
(Fins Pensioen Centrum)
00065 Eläketurvakeskus
Tel. 010 7511
<http://www.etk.fi>

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto
(Federatie van ongevallenverzekeraars)
Bulevardi 28
00120 Helsinki
Tel. (09) 680 401
E-mail: mailto:tv1@vakes.fi
<http://www.tv1.fi>

Työttömyyskassojen Yhteisjärjestö ry (TYJ)
(Federatie van werkloosheidsfondsen in Finland)
Mäkelänkatu 2 C
00500 Helsinki
<http://www.tyj.fi>

Bedrijfspensioenorganen

Eläke-Fennia
00041 Eläke-Fennia
Tel. 010 5031

Tapiola
PL 9
02010 Tapiola
Tel. (09) 4531

Varma
PL 1
00098 Varma
Tel. 010 51513

Ilmarinen
00018 Ilmarinen
Tel. (09) 1841

Pensions-Alandia
PB 121
22101 Mariehamn
Tel. (018) 29 000

Veritas
PL 133
20101 Turku
Tel. 010 55 010

Etera
PL 20
00241 Helsinki
Tel. 010 553 300

De pensioenfondsen zijn aan de werkgever gebonden, adres zie werkgever.

Maatalousyrittäjien eläkelaitos
(Pensioenorgaan voor zelfstandige landbouwers)
PL 16
02101 Espoo
Tel. (09) 43 511

Merimieseläkekassa
(Pensioenfonds voor zeelieden)
PL 327
00241 Helsinki
Tel. 010 633 990

Finanssivalvonta
(Autoriteit voor Financieel Toezicht)
PL 449
00101 Helsinki
Tel. (09) 415 5950